

PLE DE L'AJUNTAMENT

Sessió Ordinària
Acta núm. 11

Dijous, 29 d'octubre de 2009
1a. convocatòria

Senyors/Senyores assistents:

Alcalde-President: Sr. JOAQUIM BALSERA GARCIA.

Regidors/Regidores: Sra. RAQUEL SÁNCHEZ JIMÉNEZ, Sr. JOSÉ FCO. OBISPO VALLECILLOS, Sr. XAVIER ESTEBAN MARTÍN, Sra. ANNA BECERRA PEÑA, Sra. LAURA BARRUFET MIRÓ, Sr. VÍCTOR CARNERO LÓPEZ, Sra. NEUS VENDRELL VIGO, Sra. SALVADORA SANZ RECOBENIZ, Sr. JORDI JIMÉNEZ HORCAJADAS, Sr. LUÍS IGLESIAS TORO, Sr. BENET CASTILLEJOS SEGURA, Sr. JOSEP LLOBET NAVARRO, Sr. JOSÉ ANTONIO SÁEZ LÓPEZ, Sr. SERGIO ENGLI IZQUIERDO, Sr. MARCEL·LÍ REYES VIDAL, Sra. MARTA JIMÉNEZ IBORRA, Sra. EMMA BLANCO ANGUERA, Sr. FRANCISCO JAVIER GARCÍA GALCERAN, Sr. RAMON CASTELLANO ESPINOSA i Sr. MIGUEL ÁNGEL IBÁÑEZ GINER.

Funcionaris:

Secretari: Sr. Guillermo de Prada Bengoa.

Cap del Servei de Secretaria: Sr. Jaume Tutusaus Torrents.

Interventor: Sr. José Mª Garcia Pascual.

En el Saló de Plens de l'Ajuntament, situat a la Plaça de Jaume Balmes, s/n, es va reunir el Ple de l'Ajuntament el dia vint-i-nou d'octubre de dos mil nou, en sessió ordinària, primera convocatòria, amb la presidència del Sr. Joaquim Balsera Garcia, alcalde-president, concorrent els senyors/les senyores que s'esmenten més amunt, assistits pel secretari general, Sr. Guillermo de Prada Bengoa.

Tant al començament com durant tota la sessió es va donar el quòrum d'assistència (1/3 del nombre legal) exigint per a la constitució vàlida del Ple, per l'art. 46.2.c) de la Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases de Régimen Local.

I essent les divuit hores, deu minuts, el Sr. alcalde-president, va declarar oberta la sessió.

Es van prendre per unanimitat, llevat d'aquells casos on expressament s'indica altra cosa, els acords següents:

1 - ACTA SESSIÓ ANTERIOR

L'Acta de la sessió anterior, núm. 10, corresponent a la sessió extraordinària celebrada el dia 22 d'octubre de 2009, es va acordar que s'aprovaria a la propera sessió ordinària que se celebri, atès que el poc temps transcorregut entre ambdues sessions ha impedit la seva confecció.

PART RESOLUTIVA DEL PLE

2 - ATORGAMENT DEL TÍTOL DE FILL ADOPTIU DE GAVÀ
AL SR. GERMAN AGUSTÍ SANCHÍS
(Aprovació inicial)

Primer.- Iniciar, de conformitat amb allò que disposa l'article 8.1 del Reglament d'Honors, Distincions i Protocol de l'Ajuntament de Gavà, aprovat definitivament pel Ple de la Corporació el dia 23 de juliol de 2009, havent tingut la seva entrada en vigor el dia 26 d'agost de 2009, **els tràmits per a la concessió** del Títol de Fill Adoptiu de Gavà al Sr. GERMAN AGUSTÍ SANCHÍS.

Segon.- Nomenar la Sra. Anna Becerra i Peña, Tinenta d'Alcalde i Regidora-Delegada Adjunta a l'Alcaldia, **Instructora de l'expedient**, la qual practicarà amb aquesta finalitat totes les diligències que es contempen a l'article 21 de l'esmentat reglament.

Tercer.- Finalitzada la instrucció, l'expedient **se sotmetrà a informació pública** per termini de quinze dies hàbils al tauler d'anuncis digital de l'Ajuntament de Gavà.

L'acord va ser adoptat per unanimitat dels regidors presents a la sessió en el moment de ser adoptat (21), donant-se per tant el requisit del vot favorable de la majoria absoluta (11) del nombre legal de membres de la Corporació (21) que, per a aquest cas, exigeix l'article 8.1 del Reglament d'honors, distincions i protocol de l'Ajuntament de Gavà de 2009.

El Sr. Alcalde va donar lectura a la proposta de Resolució dictada per la pròpia Alcaldia, que deia textualment el que segueix:

“Durant el mes de novembre de 2009, se celebrarà el XXV Aniversari de l'Associació Pro-Ajuda Minories Marginades (APAMM), la qual ha esdevingut una peça clau a la nostra ciutat com a element de cohesió social, en la mesura que ha contribuït decididament a dotar al barri de Ca N'Espinós d'un sentiment de pertinença a la ciutat de Gavà.

Efectivament, l'intens i constant treball de l'esmentada Associació, amb la plena i total col·laboració de l'Ajuntament de Gavà, ha permès al llarg dels anys que l'allunyament del barri del casc urbà de Gavà i la seva mateixa composició social, no hagin esdevingut un obstacle insuperable per aconseguir una total integració, i en aquest sentit, per molt que encara resti per fer, hom pot dir que hores d'ara, els ciutadans i ciutadanes de Ca N'Espinós poden gaudir d'un nivell bàsic de prestacions de serveis, equivalent al de qualsevol ciutadà de Gavà.

Tanmateix, no cal dir que el Sr. GERMAN AGUSTÍ SANCHÍS ha estat una peça fonamental en el paper que ha jugat l'Associació, i en aquest sentit, no descobrirem res de nou si diem que el Sr. German Agustí, com a President de l'entitat, ha anteposat durant molts anys el seu treball personal al front de l'Associació, per davant de la seva salut i fins i tot, de vegades, del seu propi patrimoni personal.

Per això, aquesta Alcaldia considera que la millor manera de reconèixer públicament el treball que per a la nostra comunitat ha portat a terme aquesta Associació, seria aprofitar la propera celebració dels XXV anys de l'Associació, per nomenar al Sr. German Agustí Sanchís Fill Adoptiu de la ciutat de Gavà, per tal de destacar, com diu el nou Reglament d'Honors, Distincions i Protocol de l'Ajuntament de Gavà, el qual va entrar en vigor el proppassat 26 d'agost de 2009, les qualitats o mèrits personals de forma extraordinària o per serveis prestats en benefici u honor de Gavà, assolint una consideració pública notòria.

Estem convençuts que el Sr. German Agustí Sanchís reuneix mèrits més que suficients per poder gaudir d'aquest nomenament, i per això, aquesta Alcaldia proposa al Ple l'adopció del següent acord:

“ATORGAMENT DEL TÍTOL DE FILL ADOPTIU DE GAVÀ AL SR. GERMAN AGUSTÍ SANCHÍS

Primer.- *Iniciar, de conformitat amb allò que disposa l'article 8.1 del Reglament d'Honors, Distincions i Protocol de l'Ajuntament de Gavà, aprovat definitivament pel Ple de la Corporació el dia 23 de juliol de 2009, havent tingut la seva entrada en vigor el dia 26 d'agost de 2009, els tràmits per a la concessió del Títol de Fill Adoptiu de Gavà al Sr. GERMAN AGUSTÍ SANCHÍS.*

Segon.- *Nomenar la Sra. Anna Becerra i Peña, Tinenta d'Alcalde i Regidora Delegada Adjunta a l'Alcaldia, Instructora de l'expedient, la qual practicarà amb aquesta finalitat totes les diligències que es contemplan a l'article 21 de l'esmentat reglament.*

Tercer.- *Finalitzada la instrucció, l'expedient se sotmetrà a informació pública per termini de quinze dies hàbils al tauler d'anuncis digital de l'Ajuntament de Gavà”.*

Seguidament a continuació el Sr. Josep Llobet, en nom del PPC, va dir que seria molt breu, atès que per part de l'Alcaldia ja s'havien destacat sobradament els mèrits que concorrien en la figura del Sr. German Agustí, assenyalant que la persona proposada per ostentar aquest títol honorífic no només havia fet molt per la nostra ciutat, jugant un paper fonamental, sinó que encara tenia un gran paper a desenvolupar, afegint que el grup municipal del PPC compartia plenament la proposta de nomenament. En aquest sentit, el Sr. Llobet va dir que, certament, la proposta havia estat ja exposada en una Junta de Portaveus, i que evidentment el seu grup municipal li havia donat suport, perquè d'una banda calia ja començar a posar en pràctica el nou reglament, i en segon lloc, perquè es tractava d'una persona emblemàtica a la nostra ciutat. Per això, el Sr. Llobet va concloure la seva intervenció dient que esperava que la instrucció de l'expedient acabés no només corroborant els mèrits ja exposats, sinó incrementant-los, i dintre d'un o dos mesos, podéssim celebrar entre tots aquest nomenament del Sr. German Agustí com a Fill Adoptiu de la ciutat de Gavà.

Per la seva part el Sr. Miguel Ángel Ibáñez, en nom de Ciutadans, va dir que després de l'aprovació del nou Reglament d'Honors, Distincions i Protocol de l'Ajuntament de Gavà, el seu grup estava d'acord amb la proposta de nomenament, atès que creia que, com s'havia destacat per l'Alcaldia, el Sr. German Agustí reunia mèrits més que sobrants per a ser objecte del nomenament de Fill Adoptiu, i en la seva conseqüència,

va manifestar que era innecessari allargar la intervenció, tota vegada que la seva trajectòria era ja prou coneguda i valorada per tota la ciutadania de Gavà.

De la seva banda el Sr. Ramon Castellano, en nom de CiU, en línia amb el que ja s'havia dit per part dels portaveus que l'havien precedit, va manifestar que el seu grup reconeixia i valorava molt profundament la tasca desenvolupada pel Sr. German Agustí Sanchís, l'amic i company German, i en aquest sentit, va mostrar el seu total suport per aquest reconeixement.

De la seva banda la Sra. Emma Blanco, en nom d'ICV-EUiA, va dir que volien expressar també el seu ple suport a aquesta iniciativa, perquè suposava començar a posar en pràctica el Reglament, i a més, fent-ho amb una persona que havia dedicat una part molt important del seu temps a tasques solidàries, a crear comunitat, afegint que aquesta proposta de nomenament venia a reconèixer una tasca personal de lluita pels altres i de lluita contra l'exclusió social, la qual cosa hauria de servir a més per posar en l'esfera pública la visió d'uns ciutadans i ciutadanes que havent nascut a Gavà o a altres llocs, contribuïen desinteressadament a fer una ciutat més solidària i més inclusiva.

Per la seva banda el Sr. Marcel·lí Reyes, en nom d'ERC, va dir que el seu grup compartia totalment el que en l'inici mateix d'aquest expedient es deia sobre el Sr. German Agustí, assenyalant que consideraven que la seva tasca anava fins i tot més enllà de la seva pròpia persona, per bé que consideraven també que en aquest cas era important reconèixer els seus mèrits a títol individual, com a impulsor de tota aquesta tasca solidària, i a més a més, pensaven que era un candidat perfecte i que donava prestigi al propi reconeixement, per la qual cosa el grup d'ERC donaria el vot favorable a l'inici d'aquest procediment, i evidentment, també en el moment en que es portés al ple l'acord d'aprovació definitiva d'aquest nomenament.

Seguidament, el públic assistent va prorrompre en aplaudiments, per tal de celebrar la proposta de nomenament del Sr. German Agustí Sanchís, fet aquest que va ser agraït públicament per l'Alcaldia en nom del ple de l'ajuntament.

3 - RATIFICACIÓ DE LA PROPOSTA DE NOMENAMENT D'UN MEMBRE DEL CONSELL MUNICIPAL DE COMERÇ

Ratificar, d'acord amb allò que disposa l'article 8.2 del Reglament Marc d'Organització i Funcionament dels Consells Municipals de Participació Sectorial, la proposta de nomenament de la Sra. Katherine Teves Corwith, en representació de l' Associació de Comerciants Complex Comercial Barnasud i en substitució de la Sra. Mayte Forjan Arce, com a membre del Consell Municipal de Comerç, òrgan de participació que amb aquesta modificació i a partir d'aquest acord queda constituït per les següents persones:

Representants dels Grups Municipals:

Sr. Luis Iglesias Toro (Grup del PSC).
Sr. Sergio Engli Izquierdo (Grup del PPC).
Sr. Jordi Calatayud i Sanchís (Grup d'ERC).
Sra. Joana Maria Ginés Mateo (Grup d'ICV-EUiA).
Sr. Narcís Condeminas i Frigole (Grup de CiU).
Sr. José García García (Grup de C's).

Representants d'entitats i associacions:

Sr. Raúl Salvatierra García (Federació d'Associacions de Veïns de Gavà).
Sr. Germán Barrena Casero (Unió de Botiguers).
Sr. Josep Larruy Lerin (Associació de Comerciants L'Illa del Centre).
Sr. Xavier Sentís Bonich (Associació Comercial Les Rambles).
Sra. Montserrat Rufas Mas (Federació d'Associacions de Comerciants i Professionals de Gavà).
Sr. Diego García Barrena (Associació de Comerciants Gavà 2000).
Sra. Katherine Teves Corwith (Associació de Comerciants Complex Comercial Barnasud).
Sr. José Manuel Castro Borrego (Associació de Comerciants El Cor de Gavà).
Sr. Ángel Mitadiel Martínez (Associació de paradistes del Mercat Municipal Pl. Major).
Sr. Ángel Rodríguez Sánchez (Associació de paradistes del Mercat Municipal Mercagavà).
Sr. Domingo Martínez Mena (Agrupació de Restauradors de Gavà)

Veïns i veïnes de Gavà:

Sr. Abraham Vázquez Mora
Sra. Eva Alcalà Parras
Sra. Rosa Cardenete Gago
Sra. Immaculada Fernández de Romarate Bujan

**PART DEDICADA AL CONTROL I FISCALITZACIÓ
DELS ÒRGANS DE GOVERN**

TORN D'URGÈNCIA

**U-1) - MODIFICACIÓ DELS LLOCS DE TREBALL DE
PERSONAL EVENTUAL A L'AJUNTAMENT**

PRIMER.- Modificar puntualment el nombre de llocs de treball de personal eventual a l'Ajuntament per al mandat municipal 2007-2011, en el sentit de crear el lloc de *Support administratiu als grups polítics* (eventual d'assessorament especial, de nomenament per l'Alcaldia) amb l'objecte de **substituir temporalment a una empleada amb la condició de personal eventual, durant el període de temps derivat de l'exercici de la maternitat i dels permisos recollits a la Llei 8/2006, de 5 de juliol, de mesures de conciliació de la vida personal, familiar i laboral del personal al servei de les administracions públiques de Catalunya**, d'aplicació segons el que s'estableix a l'article 2.2b) de l'esmentada norma.

Les seves funcions, dedicació, retribució i resta de **característiques són les que consten a l'Annex** del present acord, que forma part integrant del mateix.

Aquesta modificació **comporta automàticament la modificació de la plantilla i de la relació de llocs de treball** de l'entitat en els mateixos termes.

La resta de llocs de treball de personal eventual es mantenen tal com van ser aprovats en el seu moment.

Atès que existeix consignació pressupostària suficient per a la realització d'aquesta modificació puntual dels llocs de treball de personal eventual, l'adopció d'aquest acord no necessita cap modificació pressupostària.

SEGON.- El **nomenament** del funcionari eventual, el règim de llurs retribucions i dedicació es publicarà --una vegada es produeixi-- en el **BOP**, en el **DOG** i en el **tauler d'anuncis** de la **pròpia Corporació**.

TERCER.- **Aprovar el text refós de la Plantilla del personal de la Corporació i el de la Relació de Llocs de Treball de l'Ajuntament de Gavà per a l'any 2009**, als que han estat ja incorporades les modificacions derivades del que es disposa en el punt primer del present acord, **que seran vigents a partir de l'1 de novembre de 2009**.

L'acord fou adoptat per unanimitat i amb la prèvia i especial declaració d'urgència, apreciada també per unanimitat dels presents en aquest moment de la sessió (21), en conseqüència amb el vot favorable de la majoria absoluta (11) del nombre legal (21) de membres de la Corporació que exigeix l'article 103-3, del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya.

PRECS I PREGUNTES

En el torn de Precs i Preguntes, el Sr. Alcalde, com que no hi havia cap pregunta formulada durant la passada sessió ordinària que encara restés per contestar, va procedir directament a donar compte i contestar els precos o preguntes que, prèviament i per escrit presentat més de vint i quatre hores d'antelació, havien estat formulades pel diferents regidors o grups amb municipals. Tot seguit es reflecteix a l'acta el contingut de les interpellacions formulades i de les corresponents respostes.

El primer Grup Municipal a qui el Sr. Alcalde va donar la paraula per començar a formular els precos o preguntes prèviament anunciats per escrit, va ser el Grup Popular.

Efectivament, el regidor d'aquest grup, Sr. Engli va exposar que feia quatre dècades que la zona dels voltants del restaurant La Pineda, a Gavà Mar, estava habitada; concretament –digué– hi ha un gran nombre de veïns que viuen als carrers de Llebeig, del Pinar, i al camí de Labors Agrícoles. Aquests gavanencs, tot i pagar els impostos corresponents com a ciutadans de Gavà que són, no compten amb les infraestructures mínimes de zona urbanitzada, ni reben els serveis necessaris. Des del principi, els veïns i veïnes d'aquests carrers reclamen les millores necessàries – i urgents –, però la situació en la que viuen segueix sent la mateixa: senten que viuen a una zona totalment abandonada per les administracions, on destaca la manca de les infraestructures mínimes. Aquest fet no és només una sensació que poden tenir els veïns, sinó un fet que es pot constatar si es visita la zona (s'adjunten les fotografies que reflecteixen la manca de tot tipus de serveis): Els carrers als quals fem referència són camins sense asfaltar, on no hi ha cap fanal ni cap tipus d'enllumenat públic, i sense xarxa de clavegueram. A més, aquests

veïns compten amb un únic contenidor de brossa al carrer de Llebeig, que dona servei a un centenar de veïns, i que no permet fer separació de vidre i plàstic, a més de trobar-se al costat d'un terreny no urbanitzat, habitualment envoltat de brossa i restes de pinassa. Tots aquests camins als quals fem referència són força transitats pels veïns, concretament el carrer del Pinar, que és la via que tenen de sortida cap a Barcelona, però en canvi el seu estat és lamentable i deplorable. Lluny de voler semblar catastrofistes per la realitat que viuen les famílies d'aquesta part del barri de Gavà Mar, la situació empitjora durant els dies d'hivern i quan plou: a l'hivern les nits són més llargues, i els carrers queden completament foscos a partir de les cinc de la tarda per la falta d'enllumenat, incrementant la sensació d'inseguretat, també promoguda per la proximitat de la prostitució de la zona. D'altra banda, quan plou, és fàcil imaginar l'estat en què queden els camins sense asfaltar, plens d'aigua i fang, a part de remoure la pinassa dels terrenys dels voltants (també s'adjunten fotografies de l'estat en què queden els carrers quan plou). Per tal de millorar la qualitat de vida dels veïns i veïnes que viuen durant tot l'any a la zona esmentada, i per garantir la prestació d'uns serveis mínims que requereix qualsevol zona urbanitzada, el Partit Popular - va dir finalment el Sr. Engli -formula el següent Prec: - Que l'equip de govern duguí a terme un pla, dins del pla de barris, que inclogui l'asfaltat dels carrers del Pinar, Camí de Labors Agrícoles, així com els seus voltants. - Que s'instal·lin fanals a aquests carrers. - Que es planifiqui i executi una xarxa de clavegueram a aquesta part del barri. - Que s'estudiï la ubicació de més contenidors per donar cobertura a tots els veïns, així com per poder separar la brossa.

En relació a aquest prec del PPC, el tinent d'alcalde Sr. José Obispo digué que calia recordar que s'estava parlant d'edificacions existents abans del Pla General Metropolità, trobant-se en zona urbanitzable no programada i generant per tot això una situació complicada. No obstant això, va afegir, estem estudiant una possible solució transitòria amb l'objectiu d'intentar resoldre el problema. Una prova de la voluntat política de l'Equip de Govern per millorar la situació en la mesura del possible és la subvenció sol·licitada a la Diputació de Barcelona per a la millora de la durabilitat del paviment en el Camí de la Pineda. Vull també assenyalar – digué també el Sr. Obispo - que sí existeix una xarxa d'aigües residuals que connecten amb el tram d'impulsió a la depuradora situada en el Camí de la Pineda i, evidentment, també existeix un àrea d'aportació de residus suficient ja que no consta que pateixin cap tipus de desbordament.

En un segon prec, en aquesta ocasió a càrrec del regidor també del PPC el Sr.Sáez, aquest va exposar que: El sistema de LEDS tiene diversas aplicaciones, y poco a poco se va abriendo hueco en los diferentes contextos tanto sociales como tecnológicos, ya que garantizan un rendimiento insuperable por su menor consumo y su escaso impacto medioambiental, además de la calidad que ofrece. Una de las aplicaciones en las que destaca el desarrollo de los LED es la iluminación de vías urbanas, transformando progresivamente el uso de la iluminación convencional por LEDs. A día de hoy ya hay algunos municipios españoles que han cambiado sus sistema de alumbrado mediante bombillas por el de LEDs. En todos los casos los resultados han sido muy positivos: aunque la inversión inicial es elevada, se reduce considerablemente el consumo eléctrico, así como el nivel de emisiones de CO2 y de sodio. Además del ahorro energético y el respeto al medio ambiente que eso supone, las lámparas de LED ofrecen una iluminación de las calles mucho más uniforme, se disminuye el consumo y duran más. Prueba de los beneficios de este sistema es que el Ministerio de Industria apuesta por los LED para reducir el consumo de energía. Por todo ello, el grupo municipal del Partido Popular formula al equipo de gobierno que proyecte la renovación de la iluminación en las calles y plazas de nuestra ciudad sustituyendo el alumbrado tradicional por iluminación LED, aprovechando, si

cabe, la aprobació del Fondo Estatal para el Empleo y la Sostenibilidad Local, destinado a impulsar la realización de obras públicas municipales centradas en el medio ambiente, la innovación y la acción social.

En resposta al prec, el Sr. Obispo va dir que com podia comprovar, en aquests moments i a manera de prova, ja hi havia instal·lats dos models diferent d'equips LED, en la plaça de Jaume Balmes i en el passatge de la Morella i, que segons l'evolució dels resultats s'anirien incorporant a poc a poc en el conjunt de la ciutat.

En un altra pregunta també del PPC, el portaveu del grup Sr. Josep Llobet es va referir a que dintre del que estableix el Pla Sanitari del Baix Llobregat 2004-2014, es preveia a partir de l'any vinent eliminar els serveis d'urgències nocturns als Centres D'Atenció Primària dels municipis, passant a oferir aquest servei els hospitals comarcals. Al nostre municipi, el desenvolupament d'aquest pla implicarà – digué el regidor - que tots els gavanencs i gavanenques ens haurem de desplaçar fins a l'Hospital de Viladecans quan necessitem un servei d'urgències. Aquest Pla que promou el Servei Català de la Salut té fixat com un dels objectius abordar el problema de l'espera i els col·lapses dels serveis d'urgències, i per fer-ho, a l'Hospital de Viladecans habilitaran dos boxes d'urgències lleus, separats de la resta, als quals es derivaran tots els casos que així es considerin. No obstant, tot i que sembli que aquesta pot ser una bona solució per no saturar el servei d'urgències, la realitat és que quan tots els municipis eliminin el servei nocturn als seus respectius CAP, l'Hospital de Viladecans haurà de donar cabuda a les necessitats de tots els veïns de Viladecans, Gavà, Castelldefels, Begues, i Sant Climent (prop de 180.000 ciutadans). Això provocarà, previsiblement, un col·lapse en les urgències lleus, que són, d'altra banda, les majoritàries, a part d'incrementar els problemes en els desplaçaments dels ciutadans de Gavà, sobre tot la gent gran o amb dificultats. Per tal de millorar la qualitat del servei d'urgències i el servei sociosanitari que es presta als ciutadans de Gavà, el Grup Municipal del Partit Popular –va dir finalment el seu portaveu Sr. Llobet– prega a l'equip de govern que insti al Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya a mantenir el servei d'urgències nocturn als Centres d'Atenció Primària de la nostra ciutat, per evitar que els ciutadans de Gavà hagin de desplaçar-se fins a Viladecans.

El Sr. Benet Castillejos, en respondre a l'esmentat prec del PPC, va dir que l'equip de govern, mitjançant diferents reunions amb el CATSALUT, havia manifestat la seva oposició a l'aplicació d'aquest sistema a la nostra ciutat, i – va afegir el regidor del PSC - continuarem insistint perquè es mantingui el servei d'urgències en els Centres d'Atenció Primària de Gavà, cosa que ara per ara, està succeint.

Finalment, el Sr. José Antonio Sáez López, també en nom del Grup Municipal del Partit Popular, en que seria en aquesta ocasió l'últim prec del PPC va dir: En cuanto a la ubicación de los contenedores de basura distribuidos por el municipio, algunos de ellos están ubicados justo al lado de un paso de cebra, interponiéndose en la visibilidad de los conductores y peatones. Ante el riesgo que esta ubicación inadecuada de algunos contenedores puede suponer para los peatones que van a cruzar la calle, como es el caso del contenedor situado delante de un paso de cebra en el Paseo de Joan Maragall, el grupo municipal del Partido Popular formula el

siguiente ruego: Que el equipo de gobierno elabore nuevamente un estudio sobre la distribución de los contenedores, buscando una nueva ubicación a aquellos que estén situados inmediatamente al lado de un paso de cebra para garantizar que los conductores puedan advertir a tiempo la presencia de un peatón que va a cruzar la calle, y así solventar posibles riesgos para los viandantes por falta de visibilidad.

El regidor de l'equip de govern Sr. Luís Iglesias digué que ja existeix un Estudi General respecte de les àrees d'aportació que estableix rigorosos i estrictes criteris tècnics entre els quals s'inclouen, entre uns altres, la viabilitat, la seguretat, les distàncies, el sistema de recollida, etc. Tingui en compte – va dir - que, com ja hem assenyalat en respostes anteriors en aquest Ple i a ciutadans i ciutadanes que plantejaven qüestions similars, el volum i espai que ocupa un contenidor no és superior al que ocuparia un vehicle comercial, una furgoneta o un tot-terre.

Acabat el torn corresponent al PPC, es va iniciar el torn d' ERC.

En una primera intervenció el portaveu del grup Sr. Marcel·lí Reyes digué que diversos ciutadans els havien fet arribar la seva preocupació per l'estat de degradació que pateix la plaça de Josep Moragues; en efecte, hem pogut comprovar – va dir el regidor i portaveu d'ERC - que tant el paviment de la plaça, com el monument central, com el mobiliari i elements circumdants, presenten pintades, brutícia i desperfectes que confereixen a l'indret un aspecte de deixadesa important, a part de poder constituir, en algun cas, perill per als usuaris. (Acompanyaven fotografies dels elements que es comentaven aquí). És per això que passava a formular el següent prec: Que es programi alguna intervenció a la plaça de Josep Moragues per tal de subsanar els desperfectes de paviment i mobiliari i condicionar i netejar el monument i l'entorn, a fi de tornar a la plaça el seu estat original.

Sobre aquest prec d'ERC el Sr. Obispo digué que, sense negar que qualsevol aspecte de l'espai públic és sempre millorable, de fet –va dir- no li negaré que tenim un problema amb l'anidament dels coloms i les seves conseqüències pel que fa a la imatge del monument. L'estat de la plaça Josep Moragues és, pel que fa al paviment, enllumenat, mobiliari, arbrat i jardineria, del tot correcte. Les pintades, a més d'un símptoma inequívoc de l'incivisme d'uns pocs, són fàcilment eliminables gràcies als tractaments antigraffitis aplicats. De fet, en breu seran esborrades com ha s'ha fet en anteriors ocasions.

En una segona intervenció del grup d'ERC, la regidora d'aquest grup Sra. Marta Jiménez, va recordar - com a antecedents –que el passat 21 d'octubre va entrar en vigor el decret 151/2009 de la Generalitat de Catalunya, de desplegament parcial de la llei 18/2003, en el qual es crea el títol de família monoparental, que – va dir - arran d'aquest decret, equipara aquestes famílies, pel que fa a les condicions i drets de prestacions de serveis i ajudes per part de la Generalitat de Catalunya, amb les famílies en possessió del títol de família nombrosa. Aquest decret – va afegir - suposa un avanç important en l'aprofundiment de polítiques socials impulsat pel govern d'entesa de la Generalitat, alhora que un pas clau en la normalització de determinades realitats socials que fins ara no han tingut el reconeixement necessari per part de les administracions, i que en canvi són cada cop més habituals. Per aquest motiu la regidora d'ERC formulava el

següent prec: Que l'Ajuntament de Gavà, i tots els organismes autònoms que en depenen, apliqui en els seus serveis i preus públics les mateixes bonificacions, reduccions i exempcions que actualment s'apliquen a les famílies nombroses, segons la classificació establerta pel decret 151/2009 de la Generalitat de Catalunya.

En relació a aquest prec, la tinent d'alcalde Sra. Raquel Sánchez va dir que, efectivament, era cert que el Decret 151/2009, en el qual es crea el títol de família monoparental, equiparava aquestes famílies, en quant a les condicions i drets de prestacions de serveis i ajudes per part de la Generalitat de Catalunya, amb les famílies en possessió del títol de família nombrosa. Però també era cert – va afegir - que aquesta norma no imposava a les administracions locals fer la mateixa equiparació. Tanmateix, l'equip de govern compartia l'esperit del Decret i prova d'això era que, a les ordenances fiscals, s'havia establert en determinats casos aquesta equiparació. Ara bé, en matèria d'impostos la situació no podia ser la mateixa atès que les exempcions, bonificacions, etc., només podien ser introduïdes per una norma amb valor o rang de llei, la qual cosa no impediria que, en el futur i a mesura de que es plantegin nous ajuts a les famílies nombroses, s'estudii com poder fer o assolir la finalitat d'aquesta equiparació.

Contestat el prec, la mateixa regidora d'ERC va passar a formular un altre prec, i com antecedents va exposar que, enguany, l'IES Calamot de Gavà ha participat en un programa pilot d'implantació progressiva de materials informàtics en substitució dels tradicionals llibres de text en paper; aquest canvi comporta que l'alumnat ha de tenir un ordinador, el cost del qual cobreix en part el Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya, i en part cada família, amb un cost, segons s'ha divulgat en diferents mitjans, de 150 euros per ordinador. Per altra banda, l'Ajuntament ofereix subvencions en conceptes de beques per a llibres de text i/o de socialització de llibres de text, si bé aquestes ajudes, de moment, es destinen a adquisició de llibre en format tradicional en paper. En base al que havia exposat passava a formular el següent prec: Que s'estudii, en la partida de beques de llibres i ajudes per a socialització de llibres de text també les ajudes destinades a subvencionar part del cost dels ordinadors que hagin d'utilitzar els alumnes de secundària els centres educatius dels quals participin en el programa de substitució de llibres de text per ordinadors; concretament es demana una ajuda per a cobrir part de l'aportació que les famílies hagin de pagar per aquest concepte, a fi de no incórrer en un greuge comparatiu respecte a les famílies que fan servir encara llibres en format tradicional i per als quals sí que es preveuen ajudes, directes o indirectes.

El Sr. Xavier Esteban va respondre que el projecte que actualment desenvolupa l'Ajuntament és el de la socialització dels llibres de text i material escolar als centres d'infantil i primària de la nostra ciutat. Una vegada assolit aquest primer projecte seguirem donant suport als processos educatius que afectin als infants de la nostra ciutat.

La quarta intervenció corresponent a ERC va anar a càrrec del Sr. Reyes, qui va exposar que havien tingut notícia que els edificis i naus en què hi havia hagut l'empresa HULES, al carrer Barcelona de Gavà, estaven sent objecte d'estudis urbanístics i arquitectònics que en poden determinar la seva desaparició en un futur proper; es tracta – va dir el portaveu d'ERC - d'unes instal·lacions amb una llarga història en la vida econòmica i industrial de Gavà, que ja formen part de l'imaginari col·lectiu i que poden tenir gran valor com a patrimoni arquitectònic

industrial local. Seria un bon lloc per tenir un espai "polivalent" (fires i congressos, pistes esportives, casals d'hivern, espectacles, concerts...) i, a més "salvar" el poc patrimoni industrial que ens queda. Perdre "del tot" els Hules és tornar a perdre un nou element, valuós i imprescindible, per explicar la industrialització del nostre poble que, al cap i a la fi, va permetre esdevenir el que ara som. No és cap caprici voler preservar el patrimoni industrial i un bon exemple és la mateixa ciutat de Barcelona i les actuacions que s'estan fent al barri del Poblenou. Tenint clar – va dir també el Sr.Reyes - que aquest no és el millor moment per intervenir-hi, a causa de la migradesa dels recursos econòmics disponibles, seria convenient impedir o ajornar-ne la destrucció, totalment o parcial. Més endavant, quan l'economia ho permetés, es podria plantejar una intervenció. Si ara es destrueixen les naus, es tractarà d'un acte físic irreparable, que després no permetrà cap marxa enrere. Era per això que ERC sol·licitava que s'estudii la possibilitat d'obligar els propietaris a preservar alguna part dels edificis, la més emblemàtica i característica, a fi de preservar part d'aquest patrimoni arquitectònic industrial.

Sobre aquesta qüestió el Sr. Obispo digué que els serveis tècnics de l'Ajuntament de Gavà no tenien constància de cap consulta sobre les edificacions de l'empresa Hules, ni de que està sent objecte d'estudis urbanístics ni arquitectònics. Només puc dir-li – continuà el Sr. Obispo - que d'acord amb la fitxa 50 del Pla Especial i Catàleg Arquitectònic, l'antiga fàbrica Hules és un Bé amb interès documental.

Per acabar el torn de prec i preguntes d'ERC, també el Sr. Reyes va exposar - com antecedents del prec que després faria - que havien sabut, per queixes que els vien fets arribar diferents conciutadans i conciutadanes, que el CAP II de Gavà havia suprimit la possibilitat de demanar cita prèvia de visita, sigui per Internet, o través del telèfon Sanitat Respon, o telefònicament o personalment al mateix CAP, a causa del que s'ha donat per anomenar "bloqueig d'agendes", substituint aquesta possibilitat per la modalitat de "visites espontànies"; des del mes de setembre passat, els usuaris o usuàries que necessiten visitar-se amb el seu metge de capçalera - -va dir el portaveu d'ERC-- no tenen més sistema que presentar-se directament a les dependències del CAP que els pertoqui, apuntar-se en una llista i anar a seure a una sala d'espera fins que el metge o metgessa els pugui atendre; això, o optar pel sistema tradicional d'urgències; és en definitiva, el mateix sistema que fa més de vint anys s'utilitzava en la sanitat pública, i que comporta que els períodes d'espera es dilatin molt més del que ja era habitual; algunes de les persones que ens n'han informat s'han trobat que han hagut de passar fins a tres hores esperant per poder ser atesos, cosa que només contribueix a omplir més les sales d'espera, i a fer llargues cues en els taulells de recepció. Segons ens han informat membres del personal, tant mèdic com administratiu, del CAP en qüestió, aquest sistema, pensat per fer front a una hipotètica epidèmia de grip A, seguirà vigent almenys fins al gener o març de 2010; ara bé, els mateixos professionals consultats es queixen que no només no està servint per racionalitzar l'afluència d'usuaris a les consultes, sinó que fa disminuir la qualitat de l'atenció que s'hi presta, fa perdre temps tant al personal (que ha d'atendre personalment totes i cadascuna de les persones que hi acudeixen, sense l'ajuda de sistemes alternatius, com internet i el telèfon Sanitat Respon) com als pacients, que veuen que les visites es converteixen en llargues esperes. A més, des de tots els mitjans de comunicació arriben veus de personal mèdic i científic que explica clarament que la grip A no passa de ser una variant, ni més ni menys virulenta que qualsevol altra de grip comuna, i que l'alarma social generada és desproporcionada i no respon a cap emergència mèdica real. L'Ajuntament de Gavà – va dir també el Sr. Reyes - és co-responsable de la gestió de la sanitat a Gavà, ja que forma part del

ConSORCI del Govern Territorial de Salut del Baix Llobregat Litoral, constituït el març de l'any 2007 en compliment del Pacte per a la Salut al Baix Llobregat Litoral que va signar el 4 de novembre de 2005, tal com va aprovar aquest Ple Municipal el 27 de juliol de 2006. Cal recordar que l'objectiu del Govern Territorial de Salut del Baix Llobregat Litoral és contribuir a la millora de la salut de la població de referència, i que per a la consecució d'aquest objectiu, la funció bàsica del Consorci és l'ordenació, la prioritització i coordinació dels recursos del territori amb la finalitat de garantir la prestació efectiva de la cartera de serveis del sistema de salut, tal com indica l'article 2 dels seus Estatuts. Amb aquests antecedents, el portaveu d'ERC va formular el següent prec: - Que en el marc del Consorci del Govern Territorial de Salut del Baix Llobregat Litoral, del qual l'Ajuntament en forma part, s'insti la Conselleria de Salut a tornar a implantar al CAP II de Gavà el sistema de visita amb cita concertada, sigui per Internet, telefònicament, o per qualsevol altre sistema com els utilitzats fins a principis del passat estiu. - Que, en el marc del Consorci del Govern Territorial de Salut del Baix Llobregat Litoral, del qual l'Ajuntament en forma part, en cas que es produeixi un augment dels casos de grip, es destini el personal adient al CAP II per atendre les persones afectades, sense comprometre la qualitat de l'atenció rebuda per la ciutadania usuària habitual d'aquests centres, ni de la feina desenvolupada pels i les professionals que hi treballen.

El Sr. Benet Castillejos va dir que, abans de res, calia puntualitzar que l'Ajuntament de Gavà formava part, com bé deia el Sr. Reyes, del Consorci del Govern Territorial de Salut del Baix Llobregat – Litoral, però – digué - en cap cas som responsables ni co-responsables de la gestió directa dels Centres d'atenció Primària de la nostra ciutat, tasca que fan de forma autònoma els equips mèdics dels CAP's i les seves coordinadores. Dit això, i responent al seu prec, haig de dir-li que entenem que no cal instar la conselleria de Salut atès que, una vegada passi la fase crítica de l'epidèmia de grip, tornarà a estar vigent el sistema de cita prèvia. Per tant, l'actual sistema de funcionament respon bàsicament a una situació que podríem denominar com d'emergència.

Acabat el torn corresponent al Grup d'ERC es va iniciar el de CiU, sent en tots els casos el Sr. Ramon Castellano qui va prendre la paraula per a formular oralment els precis o preguntes formulats prèviament per escrit amb, si més no, vint i quatre hores d'antelació al començament de la sessió.

Mitjançant la primera intervenció el Sr. Castellano va exposar que era coneguda per part d'aquest grup, així com també de l'actual i anteriors equips de govern municipal, la demanda reiterada de diferents veïns dels domicilis de sobre del mercat Sant Michel, de la modificació per la situació, dels contenidors situats just al davant d'aquest amb el carrer de Les Colomeres per les molèsties que al seu parer els provoquen. Éra per aquests motius que formulava la següent pregunta: Ens poden informar de les gestions que s'han dut a terme, així com de les possibilitats reals de solucionar definitivament aquest conflicte ?

Va contestar la pregunta formulada pel Sr. Castellano el sr Obispo qui va dir que els contenidors, segons els estudis tècnics esmentats en preguntes anteriors a aquesta, estaven perfectament ubicats tal i com – va dir - hem comunicat en diverses ocasions i per diferents canals, a veïns i veïnes de l'entorn del Mercat Sant Michel. Hem d'entendre que qualsevol àrea d'aportació tendeix a ser considerada un problema pels residents més propers, però la nostra

voluntat d'optimitzar el servei de recollida de residus municipals, d'altra banda un servei fonamental i universal atès que tots som generadors de brossa, ens obliga a revisar permanentment tant ubicacions, com capacitats, etc. i no tenim cap problema en modificar les ubicacions si redonden en una objectiva millora del servei.

Novament el Sr. Castellano, en una a segona intervenció, va exposar que la normalització lingüística del català era un afer que – va dir - ens preocupa força a tota l'Administració Pública a Catalunya i a la immensa majoria de les diferents forces polítiques del país. Gavà no és una excepció, però ens preguntem i alhora ens preocupa, el fet que diferents ciutadans nouvinguts tant de la resta de l'Estat com de fora d'aquest, no hagin pogut inscriure's a cursos per a l'aprenentatge del català doncs se'ls comunica que el servei ofert està saturat. És per aquests motius que formulava la següent pregunta: Tenen coneixement com nosaltres d'aquesta demanda i, en cas afirmatiu, quines gestions han iniciat o tenent previst d'iniciar per no fallar en aquest afer essencial per a la integració i per a la normalització i protecció de la nostra llengua?

Sobre aquest prec el Sr. Víctor Carnero, va dir que l'equip de govern de la ciutat és coneixedor, conscient i sensible a aquesta situació que vostè descriu, i ja ha tramés una carta al responsable de la zona demanant que s'estudiï la possibilitat d'ampliar l'actual oferta.

La darrera intervenció del representant de CiU va consistir en una pregunta. Efectivament, el regidor de CiU, davant la força quantitat d'arbres caiguts arran del temporal de vent de principis d'any que es poden encara visualitzar al llarg del bosc i en època previa a l'hivern, temporada en la que la demanda de llenya augmenta considerablement, aquest grup polític municipal – va dir - ha recollit de bon gust propostes ciutadanes que permetrien avançar en la neteja dels boscos alhora que s'aprofitaria aquesta llenya per a la pròpia ciutadania. És per aquests motius que formulava la següent pregunta: Contemplen amb bons ulls la possibilitat que, per iniciativa i direcció de l'Ajuntament, s'executés un servei determinat i puntual per a que d'alguna manera es pogués retirar aquest arbrat caigut i fos aprofitat per i amb col·laboració voluntària dels ciutadans?

Li va respondre el Sr. José Obispo qui digué que l'Ajuntament no podia posar en marxa iniciatives com la que proposava el regidor de CiU, per la complexitat i responsabilitat de la seva gestió. El que hem fet es – va afegir - dur a terme els requeriments oportuns instant els propietaris i les propietàries dels solars que, sent la majoria de titularitat privada, duguin a terme la neteja adient en el compliment de les seves responsabilitats.

Finalment, i en quant els precos o preguntes formulats prèviament per escrit amb, si més no, vint i quatre hores d'antelació al començament de la sessió, li va correspondre fer ús de la paraula al Sr. Miguel-Angel Ibáñez, integrant del Grup municipal de C's.

En un primer, el regidor de C'S, digué que: “Dado que recientemente se ha instalado un panel solar informativo en una parada de autobús de la calle Sant Pere y otro en la Av. Europa y teniendo en cuenta que estos se encuentran a varios metros de la marquesina y con árboles alrededor que impiden la visión a las personas que esperan el autobús bajo la marquesina, rogamos que el Equipo de Gobierno tome las medidas necesarias para que los paneles solares informativos se sitúen lo más cerca posible de las marquesinas, de modo que sean fácilmente visibles desde las mismas.”

El Sr. Obispo va dir respecte d'aquest prec del Sr. Ibáñez que: “La instalación de los paneles informativos se ha hecho siguiendo los criterios técnicos recomendados por la Entidad Metropolitana del Transporte (EMT) y los técnicos municipales, respetando entre otros aspectos el Código de Accesibilidad vigente. Entendemos que la ubicación es idónea para cumplir el cometido para el que han sido diseñados, aportando una mejora en la calidad del servicio que los usuarios y usuarias del transporte público por carretera han sabido valorar convenientemente.”

Tot seguit es va passar a un segon prec o pregunta de C's. I així el Sr. Ibáñez, com antecedents, es va referir a que “Hace unos meses se instaló una parada de autobús con marquesina en la carretera de la Sentiu frente a la plaza Sentiu. El lugar donde se encuentra la parada provoca molestias a los vecinos y, además, cuando llueve con fuerza, la zona se inunda, dándose la paradoja de que cuando llueve es precisamente cuando los usuarios no pueden usar la marquesina para resguardarse. Rogamos que el Equipo de Gobierno haga las gestiones necesarias para que se traslade la parada de autobús unos metros en dirección montaña, para mejorar la comodidad de los usuarios del servicio de autobús los días de lluvia y para reducir las molestias que provoca el servicio a los vecinos de la zona.”

Va contestar el Sr. Obispo indicant que la col·locació de la marquesina en el seu emplaçament actual es va fer seguint els criteris d'idoneïtat establerts per l'Entitat Metropolitana del Transport (EMT), el departament del mobilitat d'aquest Ajuntament i l'empresa Mohn com prestadora del servei. El resultat de tot això, la ubicació de la parada en el lloc que ocupa, va contar a més amb la conformitat de l'Associació de veïns i veïnes de La Sentiu. Respecte de les pluges, si bé és cert que poden provocar-se determinats entollaments davant pluja especialment intenses, no és menys cert que quan deixa de ploure la xarxa de clavegueram compleix amb la seva comesa i redueix les molèsties a les quals fa referència en la seva exposició.

En una nova intervenció de les què corresponien al C's, el Sr. Ibáñez digué: “Dado que la Directora General de Sostenibilidad de la Costa y del Mar, Alicia Paz, comunico al Alcalde de Gavà, Joaquim Balsera, en la carta recibida el día 17 de julio de 2009 por el registro central del Ayuntamiento, que las obras de construcción del puente sobre la riera dels Canyars estaba previsto que se retomasen durante el mes de septiembre y dado que aun no han comenzado, preguntamos: - ¿Cuál es el motivo que ha hecho que las obras no se hayan iniciado en el mes de septiembre tal y como estaba previsto por la citada Directora General? - ¿Qué gestiones tendentes al inmediato inicio de la construcción del puente ha realizado el Equipo de Gobierno? Si se han realizado dichas gestiones, ¿qué resultado ha obtenido? - ¿Por qué en un momento de

fuerte gasto público, para favorecer el empleo, no se realiza esta obra largamente esperada y varias veces pospuesta? “

També en aquesta ocasió el Sr. Obispo respongué que la informació de la qual disposaven en aquest moment, i després de múltiples contactes amb la Direcció general de Sostenibilitat de la Costa i del Mar, era que en molt poc espai de temps estaran les obres novament en marxa.

El torn de precs i preguntes, en aquesta sessió ordinària del mes d'octubre, va acabar amb la darrera intervenció del Sr. Ibáñez dient: “Dado que el Ayuntamiento taló hace unos meses unos 25 árboles que se encontraban en el terreno municipal de la carretera de La Sentiu, frente a la plaza Sentiu, preguntamos: - ¿Por qué se talaron? . - ¿El Equipo de Gobierno tomará alguna medida para que se vuelvan a plantar el mismo número de árboles, tal y como exige que ocurra en los terrenos particulares?”

La tala dels arbres que motiven la seva pregunta --va dir el Sr. Castillejos-- es va fer a petició dels veïns més pròxims i en rigorosa aplicació de la normativa vigent en relació amb les franges forestals per a garantir la seguretat en cas d'incendi. Per tant no està previst tornar a replantar-los.

DECLARACIONS POLÍTIQUES

1) - DECLARACIÓ POLÍTICA PRESENTADA PEL GRUP MUNICIPAL DE CONVERGÈNCIA I UNIÓ (CiU) CONTRÀRIA A L'AUGMENT DE L'IVA

Aquesta Declaració Política no va resultar aprovada atès que en la votació va obtenir quatre (4) vots a favor (2 ERC, 1 CiU i 1 C's), dotze (12) en contra (12 PSC) i cinc (5) abstencions (3 PPC i 2 ICV-EUiA) sense aconseguir, per tant, el vot favorable de la majoria simple (més vots afirmatius que negatius) dels membres de la Corporació presents a la sessió (21), quòrum que, amb caràcter general, exigeix l'art. 47.1 de la Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases del Régimen Local, i l'art. 114.1 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

El Sr. Ramon Castellano , en nom de CiU, va dir que la declaració havia rebut esmenes per part del grup municipal de Ciutadans, que havien estat totalment acceptades, i també per part d'ICV-EUiA, havent estat acceptades en part, en el sentit d'incloure el concepte de ciutadania, però no havia estat acceptada l'esmena referent a l'increment de l'IVA en els productes anomenats de luxe. Seguidament va donar lectura al text definitiu de la declaració, la qual deia textualment el que segueix:

“Atès que l’anunci per part del Govern de l’Estat d’augment de l’IVA de tipus general del 16% al 18% i de tipus reduït del 7% al 8%, a partir del mes de juliol de 2010 i de forma permanent en el futur, perjudicarà no només a les famílies, la ciutadania i les empreses, sinó també a les administracions locals.

Atès que aquest augment, a més de perjudicar de forma especialment greu a les rendes més baixes i disminuir el poder adquisitiu de la ciutadania, posarà en greu risc la recuperació econòmica, ja de per si molt complicada, donat que l’increment de IVA, lluny de produir un augment del consum, farà que aquest es deprimeixi encara més.

Atès que des de la perspectiva institucional, el fet que l’Ajuntament sigui considerat com un consumidor final, dóna com a resultat que no puguem deduir-nos l’IVA suportat, tant dels serveis, productes i obres que la nostra corporació local contracta.

Atès que si féssim el càlcul, prenent com a referència l’execució del pressupost del 2008 (actualitzant la quantitat al pressupost de 2010), l’increment de la despesa per a l’Ajuntament de Gavà, aplicant l’augment de l’IVA, donaria un resultat del tot considerable.

Atès que aquest augment de l’IVA comportarà un augment de la despesa corrent dels ajuntaments i una major dificultat per a realitzar inversions.

Atès que tots els ajuntaments de Catalunya tenen en aquests moments greus problemes financers, fruit del descens en els ingressos i la manca d’un nou model de finançament local que doni una bona resposta a les competències i als serveis que actualment estan desenvolupant.

Atès que existeix una reivindicació històrica del municipalisme català per a que les administracions locals no estiguin subjectes al pagament de l’IVA.

Demanem:

Que el Govern de l’Estat no faci efectiu aquest augment de l’IVA ni als tipus reduïts ni al tipus general ja que perjudica greument les famílies i la ciutadania, empreses i institucions locals i que provocaria la disminució del consum, fet que agreujaria la crisi econòmica.

Que el Govern de l’Estat faci els tràmits necessaris per a que les administracions locals no paguin l’IVA.

Que aquest acord es faci arribar al President de la Generalitat de Catalunya, als Grups Parlamentaris del Parlament de Catalunya, al President del Govern Espanyol, als Grups Parlamentaris del Congreso de los Diputados, a l’Associació Catalana de Municipis i Comarques i a la Federació de Municipis de Catalunya”.

A continuació va fer ús de la paraula el Sr. Miguel Ángel Ibáñez, en nom de Ciutadans, el qual va dir que el seu grup compartia la preocupació mostrada pel grup municipal de CiU al presentar aquesta declaració, atès l’impacte negatiu que tindria en aquests moment de crisi una mesura com aquesta proposada pel Govern Central. Per això, i atès a més que CiU havia

acceptat les esmenes presentades pel seu grup municipal, el Sr. Ibáñez va dir que la posició del seu grup seria favorable a la declaració.

De la seva banda la Sra. Emma Blanco, en nom d'ICV-EUiA, va dir que com havia comentat el Sr. Castellano, s'havia acceptat parcialment alguna de les esmenes formulades pel seu grup, en el sentit d'incorporar el concepte de ciutadania, atès que al no tenir un model fiscal semblant al d'altres països veïns, en els quals eren els caps de família qui pagaven els impostos, i al ser l'IVA un impost indirecte, en aquí era la major part de vegades la ciutadania qui pagava aquest impost i no el cap de família. Per altra banda, com que no s'havia acceptat l'altra esmena formulada per ICV-EUiA, atès que ambdues formacions tenien un proposta de reforma fiscal ben diferent, la posició del seu grup seria la de l'abstenció. En qualsevol vas, va dir la Sra. Blanco, tot i que el seu grup pensava que la pujada d'aquest impost era un error per part del Govern de l'Estat, o el fet de compartir altres idees que s'expressaven en la declaració, com per exemple la necessitat de reforçar econòmicament els ajuntaments, o el fet de retornar l'IVA en totes les inversions municipals, sí que el seu grup diferia de CiU en el fet de pensar que, d'una banda, s'havia de mantenir el tipus reduït de l'IVA i revisar el concepte de productes bàsics, incloent-hi per exemple productes d'higiene femenina, però a la vegada calia augmentar l'IVA a altres productes respecte del quals pensaven que es podien considerar de luxe, indicant en aquest sentit que en aquests moments s'estava pagant el mateix d'IVA per un Fiat que per un Ferrari, apel·lant a aquests efectes per la necessitat d'una reforma fiscal més redistributiva i més justa, per tal de que pagués més qui més tenia, raons per les quals no podien votar a favor.

Per la seva part el Sr. Marcel·lí Reyes, en nom d'ERC, va dir que el seu grup votaria favorablement la declaració, per entendre que intentar respondre a la crisi amb un augment d'un impost indirecte era un absurd, atès que faria més mal que no pas bé, i també perquè per fiscalitzar aquells que tenien una gran fortuna, això no es portava a terme a través de l'IVA. Així mateix, el Sr. Reyes va dir que en tot cas, es podrien marcar determinats productes indicatius de la riquesa, provocant un impost directe sobre aquests béns, en lloc d'actuar sobre un element que el que faria seria frenar l'expansió econòmica; mentre que d'altra banda, pensaven que quan la pròpia Corporació Local es trobava amb uns IVAS que no podia repercutir, considerava que això no facilitava la tasca directa dels propis ajuntaments, sinó que més aviat els perjudicava de forma greu. Per tot plegat doncs, el Sr. Reyes va dir que ERC votaria a favor de la declaració.

Per altra el Sr. Josep Llobet, en nom del PPC, va dir que la posició del seu grup seria com sempre la de l'abstenció per les raons ja exposades reiteradament, per bé que va manifestar que compartien plenament la declaració política presentada pel grup municipal de CiU.

D'altra banda la Sra. Raquel Sánchez, en nom del PSC, va dir que el seu grup votaria en contra d'aquesta declaració, perquè sense perjudici de molts altres aspectes, ja era prou conegut el posicionament del seu partit respecte de la política fiscal que es mantenia en relació als impostos, entesos no com un gravamen, sinó com un esforç de solidaritat, i més en aquest moments en que la política fiscal havia de tenir un caràcter una mica més progressiu per atendre la política fiscal, per a qui estava en una posició difícil, i sobre tot en aquests moments. Dit això, la Sra. Sánchez va voler deixar clar que el tipus impositiu de l'IVA que afectava a productes de primera

necessitat, com per exemple medicaments, llibres, etc., no s'apujava, i això sense perjudici de dir que Espanya teníem un dels tipus impositius de l'IVA més baixos de tots els països de la CE. Per tant, aquesta pujada parcial de l'IVA partir de l'1 de juliol de 2010, hauria de permetre, sense cap retracció del consum, que l'Estat podés obtenir els ingressos necessaris per tal de poder atendre la creixent despesa social. D'altra banda, i pel que feia a la resta de consideracions que es feien respecte de l'IVA i la seva repercussió en les hisendes locals, sí que certament ens aniria molt bé no haver de fer front al pagament d'aquest impost, però això estava en contra de la política i el model tributari europeu, atès que també l'Estat havia d'assumir el pagament d'aquest impost, i per tant, no tenia sentit fer una excepció en el cas dels ens locals. To i amb això, la Sra. Sánchez va dir que compartien les valoracions que es feien sobre la necessitat d'abordar un nou model de finançament local, per bé que es volia deixar clar que a banda d'aquesta pujada, havia estat el Govern de l'Estat el que en relació al finançament dels ajuntaments havia adoptat tot un seguit de mesures aquests darrers anys per millorar un model de finançament com, entre d'altres, la compensació als ajuntaments per la pèrdua d'ingressos com a conseqüència de la supressió de l'IAE, la creació d'un fons estatal per municipis de menys de 20.000 habitants, l'aprovació l'any 2006 de les bestretes a compte per resoldre problemes de liquiditat, obertura d'un línia ICO per facilitar el pagament per part dels ajuntaments dels deutes pendents a PIME'S i autònoms, la creació d'un fons d'Inversió Local per valor de 8.000 milions d'euros, l'anunci per aquest any 2010 de tornar a repetir el Fons d'Inversió Local per valor de 5.000 milions d'euros, etc. Per tant, s'havien adoptat mesures de cara als problemes de finançament dels ens locals, i n'aquest sentit, el grup municipal socialista votaria en contra de la declaració.

Finalment va prendre de nou la paraula el Sr. Ramon Castellano, en nom de CiU, el qual va indicar que havia quedat prou clar el posicionament dels diversos grups, indicant que la declaració era molt senzilla, atès que ho s'estava a favor o en contra de l'augment de l'IVA, per les repercussions que podia tenir en l'economia.

2) - DECLARACIÓ POLÍTICA PRESENTADA PEL GRUP MUNICIPAL DEL PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC) DE SUPORT A L'ESTATUT D'AUTONOMIA DE CATALUNYA

Aprovar la Declaració Política presentada inicialment pel Grup Municipal del PSC, de suport a l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, declaració **que, després del debat** i un cert consens entre els grups que finalment votarien a favor, **diu així en la seva part dispositiva:**

PRIMER.- DECLAREM el nostre suport a l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, reivindicant la seva plena constitucionalitat.

SEGON.- INSTEM al ple desplegament de l'Estatut en tant que llei vigent.

TERCER.- INSTEM al Partit Popular a que retiri el seu recurs d'inconstitucionalitat.

QUART.- REFERMEM el nostre respecte per l'ordenament jurídic vigent i la nostra voluntat d'assolir plenament el nivell d'autogovern contingut en l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, tenint en compte que ha estat aprovat per referèndum, que en democràcia és la màxima expressió de la voluntat de la ciutadania.

CINQUÈ.- Donar coneixement d'aquest acord als Grups Polítics del Parlament de Catalunya, i a la ciutadania de Gavà a través dels mitjans de comunicació.

Aquesta Declaració Política va ser aprovada per catortze (14) vots a favor (12 PSC i 2 ICV-EUiA), quatre (4) en contra (3 PPC i 1 C's) i tres (3) abstencions (2 ERC i 1 CiU), donant-se per tant el vot favorable de la majoria simple (més vots afirmatius que negatius) dels membres de la Corporació presents –en aquest moment- a la sessió (21), quòrum que, amb caràcter general, exigeix l'art. 47.1 de la Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases del Régimen Local, i l'art. 114.1 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

La Sra. Raquel Sánchez, com a portaveu del grup municipal el PSC, va assenyalar que era intenció del seu grup presentar una declaració política donant suport a l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, pendent encara en aquests moments de sentència per part del Tribunal Constitucional, indicant en aquest sentit que la declaració que ara es presentava incorporava una esmena presentada pel grup d'ICV-EUiA al punt quart de la part declarativa, que en tot cas ja seria objecte d'explicació per part de la portaveu de l'esmentat grup municipal.

Seguidament, la Sra. Raquel Sánchez va procedir a donar lectura a la declaració política, la qual deia textualment el que segueix:

“Aquest 2009 commemorem els 30 anys d'autogovern a Catalunya. Amb l'aprovació de l'Estatut del 1979, Catalunya va tancar el dramàtic parèntesi que la dictadura va suposar per les llibertats i per l'autogovern.

Al llarg de la seva història, la nació catalana sempre ha expressat la seva voluntat de autogovernar-se.

En aquests 30 anys els ajuntaments han estat un instrument fonamental d'aquesta reivindicació nacional i han estat fermes defensors de l'autogovern i del progrés social del nostre país.

El 18 de juny de 2006 els catalans vàrem aprovar en referèndum el nou Estatut d'Autonomia, obrint una nova etapa en el nostre autogovern.

Aquest Estatut ha estat recorregut pel partit Popular. Aquells que ara el donen per mort, acabat o obsolet, fan el joc als que han fet de Catalunya el seu camp de batalla política, els adversaris de l'autogovern i els que atien l'odi amb Catalunya.

Des del respecte institucional i jurídic, i en el ferm convenciment que l'Estatut aprovat pels catalans és imprescindible per l'autogovern i el progrés de Catalunya.

Per tant el Grup Municipal Socialista proposem el següents acords:

PRIMER.- DECLAREM el nostre suport a l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, reivindicant la seva plena constitucionalitat.

SEGON.- INSTEM al ple desplegament de l'Estatut en tant que llei vigent.

TERCER.- INSTEM al Partit Popular a que retiri el seu recurs d'inconstitucionalitat.

QUART.- REFERMEM el nostre respecte per l'ordenament jurídic vigent i la nostra voluntat d'assolir plenament el nivell d'autogovern contingut en l'Estatut d'Autonomia

de Catalunya, tenint en compte que ha estat aprovat per referèndum, que en democràcia és la màxima expressió de la voluntat de la ciutadania.

CINQUÈ.- Donar coneixement d'aquest acord als Grups Polítics del Parlament de Catalunya, i a la ciutadania de Gavà a través dels mitjans de comunicació”.

A continuació el Sr. Miguel Ángel Ibáñez, en nom de Ciutadans, va dir que pensava que ja era sobradament coneguda la posició del seu partit respecte de determinats apartats del nou estatut, i per tant, no es tractava ara de fer una exposició en el ple, llarga i detallada, sobre aquesta qüestió. Tanmateix, respecte de la part dispositiva de la declaració, el Sr. Ibáñez sí que va dir que volia fer alguna petita reflexió al torn d'aquella. Així, en relació al primer punt de la part declarativa, Ciutadans pensava que el suport a l'Estatut ja l'havien donat els parlamentaris quan es va aprovar l'any 2005, i també quan els catalans el van votar l'any 2006, encara que amb bastant escassa participació. En aquest sentit, el Sr. Ibáñez va recalcar que pel seu grup, el suport que de veritat comptava era el que havia expressat, atès que els ciutadans de Gavà, a l'igual que els de la resta de pobles i ciutats de Catalunya, ja van expressar en el seu moment quina era la seva posició, tant a través dels seus representants en el Parlament de Catalunya, com a les urnes. Altra cosa era, va assenyalar el Sr. Ibáñez, començar a dir que es reivindicava la seva plena constitucionalitat, afegint a aquests efectes que no els agradaria pas creure que hi havia una certa desconfiança envers la independència del Tribunal Constitucional, el qual s'havia de pronunciar encara sobre l'adequació de l'Estatut al text constitucional, per bé que desitjava que ho fos en el termini més breu possible. Pel que feia al segon punt de la part declarativa, pel qual s'instava el desplegament de l'Estatut en tant que llei vigent, el Sr. Ibáñez va dir que aquest s'estava desplegant segons el criteri del Govern de la Generalitat; altra cosa era que el grup municipal del PSC considerés que l'actuació del Govern no era del tot correcta. Així mateix, va dir el Sr. Ibáñez, el fet d'instar al Partit Popular o a qualsevol altre a retirar un recurs d'inconstitucionalitat, era certament una cosa que es podia fer, per bé que no considerava que el ple d'un ajuntament fos el lloc més adient per demanar la renúncia a l'exercici d'un dret davant el TC. D'altra banda, i pel que feia al quart punt, mitjançant el qual es refermava el respecte a l'ordenament jurídic vigent, va manifestar que com a democràcia integrada per partits democràtics, no es considerava necessari refermar dit respecte, sinó que simplement, qui no respectava l'ordenament jurídic vigent, trencava les normes de la democràcia i se situava ell sol fora del camp de les llibertats. Dit això, el Sr. Ibáñez va assenyalar que es continuava tenint la sensació que primer era el finançament, després l'Estatut, però, i la crisi, l'austeritat i la regeneració democràtica? En aquest sentit, el Sr. Ibáñez va manifestar que es continuava amb una sèrie de prioritats que per Ciutadans no estaven en primer terme. Finalment, el Sr. Ibáñez va assenyalar que si de veritat es volia treballar per Catalunya, treballessin per les persones que hi vivien.

Per la seva part el Sr. Ramon Castellano, en nom de CiU, va dir que analitzant la declaració política presentada pel PSC, tant el grup parlamentari de CiU com els seus líders polítics havien deixat ja prou clara quina era la seva posició respecte de l'Estatut, afegint que en l'actuació del dia a dia, mentre no hi hagués un pronunciament definitiu del Tribunal Constitucional, el millor seria quedar-nos quietes, en espera de la sentència. Això sí, una vegada se sabés quin havia estat el pronunciament de TC, seria bo que la totalitat, o al menys la major part de les forces polítiques del Parlament, decidissin de manera conjunta quin posicionament s'hauria d'adoptar davant del pronunciament del TC. En qualsevol cas, des del punt de vista de CiU, el Sr. Castellano va dir que, de moment, quan menys es parlés de l'Estatut, millor. D'altra

banda, i pel que feia al desplegament de l'Estatut, el Sr. Castellano va dir que fins ara, el Govern de la Generalitat havia optat per no desplegar-lo, preguntant-se si això era degut a que no se l'acabaven de creure del tot. A més, va dir que aquesta era precisament l'obligació del Govern, la de desplegar l'Estatut vigent, raó per la qual no acabava de veure prou clar el perquè ara en la declaració s'instava el seu desplegament. Finalment, i pel que feia a les esmenes, el Sr. Castellano va dir que el seu grup no n'havia presentat cap, i que això havia estat motivat pel fet que els hi havien desaparegut les ganes de fer-ho. Primer, perquè en la declaració primera del PSC hi havien comentaris o interpretacions excessivament partidistes, atacant a altres forces polítiques durant la negociació de l'Estatut, i per tant, semblava que la declaració presentada no buscava el vot unitari, ja que sinó alguns extrems no s'hi haguessin fet constar. Segon, perquè en alguna de les esmenes, com la presentada per ERC, tot i que potser era una interpretació excessivament estricta la que es feia des de CiU, també hi havia una forta crítica respecte de la forma en que es va negociar l'Estatut. Per això, atès que d'una banda, CiU considerava que de moment el millor era deixar tranquil l'Estatut, i d'altra, que les esmenes eren excessivament partidistes, la decisió de CiU seria la de l'abstenció.

Pel seu cantó la Sra. Emma Blanco, en nom d'ICV-EUiA, va dir que considerava molt positiu que s'hagués incorporat la seva esmena al punt quart de la declaració, en relació a que es tingués en compte que aquest estatut havia estat aprovat via referèndum, via que pel seu grup es considerava la màxima expressió de la democràcia; i a més, també era important la seva incorporació, perquè mitjançant dita esmena es feia palès que havia estat el poble de Catalunya el que havia aprovat aquest text, i per tant, pensaven que era molt difícil que en un Estat democràtic cap institució podés estar sobre de la sobirania d'un poble. Per això, va dir la Sra. Blanco, el seu grup votaria a favor de la declaració, també perquè estaven absolutament convençuts que l'Estatut era plenament constitucional, afegint que els semblaria molt perillós que alguns aspectes d'aquest estatut, idèntics als d'altres estatuts que havien estat declarat conformes amb la Constitució, podessin ésser objecte d'anul·lació pel TC, la qual cosa trencaria l'acord polític amb l'Estat i quedaria tocada de mort aquesta idea de l'Espanya plural.

Per altra el Sr. Marcel·lí Reyes, en nom d'ERC, va dir que des del punt de vista del seu grup, aquesta declaració política partia d'un pecat original per part del grup proponent, ja que en l'explicació inicial, la portaveu socialista havia fet referència a que en el ple passat ja es va dir que es presentaria una declaració política en defensa de l'Estatut, indicant al respecte el Sr. Reyes que aquesta afirmació no era certa, ja que en aquell ple, després de debatre una moció sobre el dret a decidir, s'havia dit que en el proper ple es presentaria una declaració política, però sense concretar-ne el seu objecte, com així es podria comprovar si es revisés l'acta d'aquella sessió. Així, segons el Sr. Reyes, més aviat semblava que com que en aquell ple s'havia presentat una declaració que havia molestat, ara se'n presentaria una altra que molestaria als primers. D'altra banda, va manifestar el Sr. Reyes, ERC havia presentat unes esmenes que no havien estat acceptades, ni en la seva més mínima expressió, en les quals es feia una explicació, com havien fet els portaveus que l'havien precedit, en el sentit de que era evident que tota la discussió estatutària partia d'un acord del Parlament de Catalunya adoptat amb un molt ampli consens; que posteriorment un altre ampli consens en el Parlament espanyol l'havia alterat substancialment, a partir també d'una intervenció feta amb nocturnitat i traïdoria pels correligionaris del Sr. Castellano, tot sigui dit; i que a més a més, aquest text va ser votat en referèndum, la qual cosa complicava una mica la puritat ontològica d'aquest debat, atès que quan es parlava d'Estatut, no se sabia ni que quin text es parlava, ni de quines majories sustentaven dit text. Certament però, va

dir el Sr. Reyes, sí que era veritat que, finalment, al ser refrendat pel poble de Catalunya (tot i que ERC va entendre que no se li havia de donar suport, atès que el text que havia sortit del Parlament l'any 2005, havia estat profundament alterat), a l'haver estat votat àmpliament per les persones que van anar a votar, es podia entendre que ara era el vigent i l'estatut de tots. En qualsevol cas, i sense perjudici de que algú es plantegés si no seria millor esperar a veure que deia la sentència del Tribunal Constitucional, hi havia una altra qüestió a tenir en compte; i així, ja posats en el joc de buscar il·legalitats, calia dir que el Tribunal Constitucional ja feia dos anys que hauria d'haver estat renovat, a més de que la seva composició i la manera mitjançant la qual es nomenaven els seus membres, en els casos en que els components polítics eren molt alts, podien acabar deslegitimant les seves sentències. Però per si no n'hi havia prou, qualsevol ciutadà que llegís la premsa podia veure com un dia es deia que la sentència es dictaria en un termini molt breu, i un altra dia que la sentència s'ajornaria per raons polítiques, afegint el Sr. Reyes que ara, aquests dies, la premsa tornava dir el mateix, que la sentència es podria allargar encara uns mesos, a la vista del processos electorals que s'acostaven, la qual cosa tenia tota la pinta de ser certa. En definitiva, un Tribunal que dilatava les seves funcions, un Tribunal elegit pels partits, un Tribunal que feia dos anys que hauria d'haver estat renovat, un Tribunal que anava condicionant i modulant les seves resolucions en funció del temps polític, comportava que el respecte del seu grup pel contingut de la sentència fos bastant relatiu. Per tot plegat, pel pecat original, per les esmenes no acceptades i per algun punt redundant, el Sr. Reyes va manifestar que la posició del seu grup seria l'abstenció.

Per la seva part el Sr. Josep Llobet, en nom del PPC, va dir que seria molt breu, tot vegada que es tractava d'un tema excessivament recurrent, atès que el partit socialista, i fins i tot altres partits, però en aquest cas el PSC, sempre que tenien problemes acabaven presentant declaracions d'aquest tipus, atacant el PPC amb aquests tipus d'històries. Així les coses, davant el contingut de la declaració, era evident que en aquest cas el PPC no es podia abstenir, ja que no es demanava al Govern de l'Estat o al Govern de la Generalitat que retirés el recurs, sinó que es demanava concretament al PP, i en aquest cas, com a representats d'aquest partit, difícilment es podrien abstenir, i havien de votar en contra. En qualsevol cas, el Sr. Llobet va dir que si havia de ser sincer, havia de confessar que ni se l'havia llegit, per bé que sabia de què anava; però ara, al llegir el seu text amb més deteniment, li havia fet recordar una conversa que va tenir quan va acabar el passat ple de taxes i pressupostos, durant el transcurs de la qual se li havia dit que expressions com mentider que havia utilitzat al tractar de les ordenances fiscals, no eren apropiades en aquesta ciutat, ja que mai s'havien utilitzat en seu plenària. En conseqüència, va dir el Sr. Llobet, el que calia era demanar una reflexió al PSC, ja que amb expressions com "atiar l'odi a Catalunya", tal i com es recollia textualment en la declaració, no feien altra cosa que legitimar conductes violentes. A aquests efectes, el Sr. Llobet va assenyalar que aquest proper divendres havia d'anar a veure a un company seu del Consell Comarcal del Berguedà, que havia estat apallissat simplement pel fet de pertànyer al PPC, i que li havia de dir, que s'ho mereixia per atiar l'odi? Realment es mereixien ser apallissats, com deia el PSC, per atiar l'odi? En aquest sentit, el Sr. Llobet va dir que aquestes expressions, lluny de legitimar, deslegitimaven a qui les proferia, afegint que el PP havia utilitzat un dret que era el de recórrer una llei que consideraven que vulnerava la Constitució, i per això, l'havia sorprès el to i l'havia sorprès l'expressió, esperant sincerament que la retiressin.

Finalment, la Sra. Sánchez va tornar a fer ús de la paraula, indicant que les intervencions dels portaveus havien estat en general coincidents, i en aquest sentit, va manifestar que li agradaria deixar ben clar que aquesta declaració política era un simple declaració política de suport a

l'Estatut, i tot i saber que estàvem a l'espera d'una sentència complexa i complicada per part del Tribunal Constitucional. En tot cas, va dir la Sra. Sánchez, l'estatut havia estat aprovat per referèndum, prèvia l'aprovació per tres cambres legislatives, el Parlament de Catalunya i el Congrés i el Senat, però donada la situació de pendència de la sentència, el grup municipal del PSC havia considerat oportú presentar aquesta declaració. D'altra banda, en relació a les observacions que s'havien formulat per part de Ciutadans en el sentit de que es tractava d'una llei vigent, respecte de la qual semblava que hi havia una certa desconfiança per part del Govern a l'hora del seu desplegament, la Sra. Sánchez va dir que no era pas així, recordant que tant el Govern de la Generalitat com el Parlament de Catalunya havien fet recentment declaracions en aquest mateix sentit, donant suport a l'Estatut i a la seva plena constitucionalitat, afegint que era ben cert que es tractava una llei vigent, i que per això s'estava desplegant, com per exemple en temes de rodalies, immigració, finançament. Per altra banda, i en relació a les afirmacions del grup d'ERC, en el sentit de que hi havia un pecat original de partida, atès que en el ple passat s'havia anunciat la presentació d'una declaració per part del PSC, però sense anunciar de que aniria, la Sra. Sánchez va dir que certament, s'havia votat en contra de la declaració política presentada per ERC el mes de setembre sobre el dret a decidir, però al mateix temps, la Sra. Sánchez va recordar que en aquell moment ja es va assenyalar que el dret a decidir dels ciutadans i ciutadanes passava per un principi bàsic, indicant-se textualment "que era el respecte a la voluntat dels ciutadans expressada a les urnes; la ciutadania catalana ja va decidir en referèndum el dia 18 de juny de 2006 sobre l'Estatut, quin era el model d'Estat que volia, quina era la seva relació amb Espanya i l'avenç a l'autogovern", i per aquest motiu es va anunciar que es presentaria una declaració política, indicant que per això es presentava ara una declaració de suport a l'Estatut, per entendre que la defensa del dret a decidir de la ciutadania ja havia estat expressat i votat en referèndum per la ciutadania. Per tant, el suposat pecat original no existia. D'altra banda, i respecte de les declaracions del PPC, la Sra. Sánchez va dir que era evident que entenien el seu posicionament, afegint que potser havia estat la lectura ràpida a la qual s'havia referit el Sr. Llobet, la que l'havia conduït a incórrer en un error de interpretació, ja que en cap moment s'acusava directament al PP d'atiar l'odi cap a Catalunya, ja que en tot cas es feia referència a que el PP havia presentat un recurs d'inconstitucionalitat contra l'Estatut, i el PSC en defensa de l'Estatut, demanava que el PP retirés dit recurs, però en cap moment, va reiterar la Sra. Sánchez, s'havia acusat al PP d'atiar l'odi, per bé que no es podia negar que hi havia un sector de població i de la ciutadania que sí que n'havien fet d'aquesta qüestió un camp de batalla i d'enfrontament contra la nostra comunitat, afegint que això, malauradament, era una realitat.

En últim terme, la Sra. Blanco va puntualitzar que ja en la darrera sessió plenària havia tingut la sensació de que algunes persones no s'havien llegit la declaració política presentada pel seu grup, sensació que ara li semblava veure confirmada, atès que ja en el darrer ple el que es va sotmetre a votació era la legitimitat dels ajuntaments a mantenir les relacions que volguessin amb les seves entitats, i entre d'altres, a més, un punt que criticava la manifestació portada a terme per determinats grups que feien apologia del feixisme a Arenys de Munt, i també un altre sobre la capacitat i el dret a poder presentar referèndums i el dret a decidir de les persones, afegint que ella mateixa i el company d'ERC havien dit en aquest punt que aquest dret es podia exercir sobre aquest tema o també sobre altres com per exemple un pla urbanístic, etc. Per això, la Sra. Blanco va indicar que compartia totalment la intervenció que havia fet el portaveu d'ERC respecte de com havia entrat aquesta declaració sobre el model d'Estatut, ja que posats així, el maig del 2006 el ple de l'ajuntament ja s'havia posicionat sobre aquesta qüestió, i això, a banda de no compartir la idea de que el fet de que l'Estatut hagués estat votat, i a més, un text en concret, no volia dir que no hi podessin haver altres referèndums sobre altres coses en el futur.

Va respondre la Sra. Sánchez, també per puntualitzar només que si s'havia de parlar sobre la declaració política del ple anterior, potser també caldria aclarir que sabia exactament de que tractava dita declaració, i també que la intervenció del PSC respecte d'aquella feia referència a que, si bé finalment s'havia reconduït a una qüestió sobre el dret a decidir via referèndums de la ciutadania, tractant-se la qüestió des d'un punt de vista més aviat de caràcter formal, el cert era també que no es podia oblidar el fons ni tampoc l'origen d'aquella declaració, que era més que una prèvia declaració presentada pel grup d'ERC, de recolzament a iniciatives populars com la d'Arenys de Munt, i en aquest sentit, la Sra. Sánchez va dir que el seu grup havia fet tot el posicionament defensant que el dret a decidir, entre d'altres coses, passava pel respecte a allò que ja havien manifestat els ciutadans, i per això es va anunciar aleshores la presentació d'aquesta declaració, però en qualsevol cas, recordava perfectament el contingut de la declaració i el sentit del vot del PSC respecte de la mateixa.

3) - DECLARACIÓ POLÍTICA PRESENTADA PEL GRUP MUNICIPAL D'INICIATIVA-ESQUERRA UNIDA (ICV-EUiA) SOBRE LA RETIRADA DE LES TROPES A AFGANISTAN

Aquesta Declaració Política no va resultar aprovada atès que en la votació va obtenir quatre (4) vots a favor (2 ERC i 2 ICV-EUiA), tretze (13) en contra (12 PSC i 1 C's) i quatre (4) abstencions (3 PPC i 1 CiU) sense aconseguir, per tant, el vot favorable de la majoria simple (més vots afirmatius que negatius) dels membres de la Corporació presents a la sessió (21), quòrum que, amb caràcter general, exigeix l'art. 47.1 de la Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases del Régimen Local, i l'art. 114.1 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

La Sra. Emma Blanco, en nom d'ICV-EUiA, va donar lectura a la declaració, la qual deia textualment el que segueix:

“Catalunya i la ciutat de Gavà s’han significat durant anys en la lluita per la pau, les més grans mobilitzacions que s’han donat a Catalunya en els darrers anys han estat les realitzades contra la guerra d’Iraq i la participació espanyola en la mateixa. El compromís de la nostra ciutat s’ha pogut veure materialitzat en la Carta de Salvaguarda de la Ciutat i dels Drets Humans a la ciutadania de Gavà, en la potenciació dels drets humans i en la consolidació del Festival Internacional de Cinema, Pau i Drets Humans. A més, aquest govern es va comprometre en el seu PAM a la potenciació de totes aquelles activitats adreçades a promoure la cultura de la pau, la solidaritat i el civisme.

Vist que el govern espanyol ha decidit ampliar amb 220 efectius més el contingent de soldats espanyols a l’Afganistan, que arriba a ser ara mateix més d’un miler, la permanència de les tropes espanyoles a l’Afganistan generen una despesa militar addicional molt important. Hem de tenir clar que aquesta despesa que es cobreix amb recursos públics hauria d’anar per a cobrir necessitats socials urgents, més actualment en la situació de crisi econòmica que patim que dia rere dia veiem la seva traducció en crisi social.

En aquests moments ningú no pot afirmar que els nostres soldats estiguin participant en una missió de pau ni humanitària, totalment al contrari, i segons les persones

expertes, a Afganistan es viu en una situació d'ocupació militar i de guerra, altament perillosa. La missió espanyola a l'Afganistan, en els 8 anys que porta, ha assolit un alt cost humà, amb la mort fins ara de 88 soldats. En aquests moments la labor de l'exèrcit espanyol es concreta fonamentalment en tasques de seguretat i autoprotecció, i no en els objectius de reconstrucció del país i ajuda humanitària, per al que el Parlament va autoritzar originalment la seva presència a Afganistan.

Per tot això, el Grup Municipal d'ICV-EUiA a l'Ajuntament de Gavà proposa al ple l'adopció dels següents

ACORDS

Primer.- *Ratificar-se en la defensa dels valors de la pau i de les polítiques no violentes que han estat defensades i són recolzades de manera molt àmplia a Catalunya.*

Segon.- *Manifestar la seva oposició a l'enviament de més tropes espanyoles a l'Afganistan, decidit pel govern de l'estat espanyol.*

Tercer.- *Demandar la retirada de totes les tropes espanyoles de l'Afganistan, atenant que la missió en què s'emmarca avui la presència de les tropes espanyoles, no és una missió de pau.*

Quart.- *Comunicar aquest acord al President del Govern d'Espanya, al Parlament de Catalunya, al Congrés de Diputats i Diputades, al Senat, a la Ministra de Defensa, als grups parlamentaris del Congrés i del Senat, a les entitats ciutadanes de cooperació, a la Plataforma Aturem la Guerra i a la ciutadania de Gavà a través dels mitjans de comunicació”.*

Acabada la lectura de la declaració, va prendre la paraula el Sr. Miguel Ángel Ibáñez, el qual en nom de Ciutadans va dir que a llarg de la lectura d'aquesta declaració, s'havia pogut escoltar enraonar d'ocupació militar, de guerra, de pau, de situacions altament perilloses i de que les tasques de l'exèrcit espanyol es concretaven fonamentalment en tasques de seguretat i d'autoprotecció, i no en els objectius de reconstrucció del país i d'ajuda humanitària. Doncs bé, va dir el Sr. Ibáñez, Ciutadans creia que les tasques de seguretat eren el fonament per garantir els drets que permetien viure en llibertat, mentre que respecte de l'autoprotecció, era evident que qualsevol persona o qualsevol animal, dintre del seu codi genètic, tenia imprès l'autoprotecció envers ell mateix d'una manera natural. A més, va dir el Sr. Ibáñez, la reconstrucció no es podia fonamentar només en la reconstrucció de cases o infraestructures, sinó que s'havia de fonamentar també en la seguretat, ja que en cas contrari, potser estaríem possibilitant la imposició de tot el que representaven els talibans i l'Afganistan d'anys endarrera; i en aquest sentit, el Sr. Ibáñez es va preguntar si és que s'estava a favor de la imposició del burka, a favor d'una segregació brutal de les dones, sense dret a educació, ni tan sols a la mínima atenció mèdica, recordant a aquest efectes un reportatge en el qual apareixia una vídua amb un nen caminant pel carrer sense poder guanyar-se la vida, només pel sol fet de ser dona. Per això, va dir el Sr. Ibáñez, calia recordar què hi fèiem en allà, afegint que si ens retiràvem quan hi havia perill, quina mena de pau es defensava, què era el que en realitat estàvem garantint, i això sense entrar en les consideracions econòmiques, atès que si hi havia algú que pensava que la pau era una cosa gratuïta, tant a nivell econòmic, com social o moral, estava ben equivocat. En aquest sentit doncs, el Sr. Ibáñez va dir que el seu grup pensava que quan ens trobàvem davant de situacions dramàtiques i difícils, les actuacions eren molt complicades, prestant-se a moltes interpretacions i a estirar massa la corda d'una banda o de l'altra. Finalment, el Sr. Ibáñez va dir que faria un últim comentari que no

guardava massa relació amb la declaració, sinó que era més aviat genèric, però que considerava apropiat, i que feia referència a una qüestió que s'havia comentat altres vegades en el ple per part de diversos grups municipals, consistent en el fet de que cada vegada teníem més clar que les declaracions polítiques que sobrepassaven l'àmbit estrictament municipal, eren un veritable brindis al sol, una pràctica de dialèctica política, però sense cap efecte pràctic, afegint que des d'aquest punt de vista reiterava el que ja s'havia dit algun cop, i era que per part de Ciutadans estaven disposats a considerar la possible modificació en el ROM, per tal de circumscriure aquestes declaracions a l'àmbit municipal de Gavà.

A continuació va prendre la paraula el Sr. Marcel·lí Reyes, en nom d'ERC, el qual va dir que el Sr. Ibáñez acabava d'esmentar "la bicha" en el cas del ROM, indicant que quan es va elaborar aquest reglament municipal, que certament va estar molt treballat per part de tots els grups en aquell moment, ERC va ser l'excepció al no votar-lo finalment a favor, per tres a quatre apartats que no els van acabar de convèncer, i un d'ells era precisament el de les declaracions polítiques, atès que al de no deixar parlar als grups del que ens era més proper, hi havia una certa deriva cap a parlar de qüestions com la que ara ens ocupava, per bé que va assenyalar també que una cosa no treia l'altra, i que en aquest cas, com en altres, era ben cert que a l'Ajuntament de Gavà o als gavanencs i gavanenques ens podien preocupar les qüestions en les quals estava embarcat l'Estat espanyol. Per això, va dir el Sr. Reyes, el millor seria mantenir-les, i entre d'altres raons, perquè la qüestió que a un grup li podia semblar prescindible, al menys pel grup proponent alguna sentit podia tenir al proposar-la. Dit això, i pel que feia a la declaració en concret, el Sr. Reyes va dir que l'anàlisi que es podia fer era sempre qüestionable, però en aquí partíem de dos principis, un que s'havia plantejat inicialment per l'Estat espanyol i també, pel poc que sabia, per altres estats europeus, que participar en les tasques de pacificació en l'Afganistan tenia uns determinats objectius, però la situació actual, com deia repetidament en Joan Puigcercós, era hores d'ara de guerra oberta, i que a més, s'estava perdent, com així ho reconeixien els propis generals nord-americans. Per això, i sense entrar en el debat de si s'havia de fer cas o no a la teoria del xoc de civilitzacions, que justificaria aquesta guerra, però també els fets de l'11 de setembre del 2001, davant d'una guerra tant mal plantejada, potser el millor per l'Estat espanyol seria admetre ambdós fets, és a dir, que estàvem immersos en una guerra, i que a més s'estava perdent. D'altra banda, i parlant de pecats originals, el Sr. Reyes va dir que l'exèrcit espanyol i altres, els minoritaris en l'esforç bèlic, van fer aquesta cobertura humanitària, contaminat de manera gravíssima l'actuació de les ONG's no només a l'Afganistan, sinó també a altres llocs en conflicte, de tal manera que la realitat era que hores d'ara, no quedaven ni cooperants ni organitzacions no governamentals a l'Afganistan. En definitiva, era cert que es tractava d'una guerra confosa, amb molt poca informació sobre el que de veritat passava, però les evidències eren clares, afegint el Sr. Reyes que quan es parlava d'autoprotecció, el Sr. Ibáñez havia fet una interpretació que no era la correcta, ja que només calia veure el que deia la premsa sobre la situació real de les tropes espanyoles, o el cas singular i més grotesc de les italianes, que havien acabat pagant als talibans perquè no les ataquessin directament, és a dir, que la situació de perill era tant greu que no podien ni sortir de les bases, i per tant, l'autoprotecció no era una més de les tasques a complir per les tropes, sinó que era la única tasca que podien fer en aquest moments, relegant les altres, les que justificaven la seva presència en un país estrany, a segon terme. Per tant, tota vegada que la instauració de la democràcia i de la pau estava fallant, que les dones seguien portant la burka exactament igual que sempre, i que la escolarització dels infants no acabava d'arrencar, etc., el que caldria d'una vegada seria dir la veritat, que estàvem en un conflicte bèlic, sense que es veiés clarament a mig termini una sortida política o militar, i una vegada admesa aquesta realitat, a l'igual que es va fer en el cas de l'Iraq, el que tocaria seria la retirada de les tropes dels països que havien fet de satèl·lits de la intervenció nord-americana, justificant això en el fet de que no es veia per enlloc la traducció al país dels objectius que s'havien fixat inicialment, atès que tot seguia, si fa no fa, igual que sempre, afegint finalment que

de la mateixa manera que a l'Iraq no hi havien armes de destrucció massiva, a l'Afganistan no es donava l'escenari previst en el seu moment, després d'anys d'una forta intervenció i d'una important despesa militar.

Per la seva banda la Srs. Raquel Sánchez, en nom del PSC, va dir que el que grup es ratificava en el posicionament que es feia en l'exposició de motius de la declaració, quan es deia que la ciutat de Gavà s'havia significat durant molt anys en la cultura de la pau i en les actuacions que s'assenyalaven en dita declaració. Tanmateix, en el cas concret de la missió de les tropes espanyoles a l'Afganistan, malgrat que era cert l'augment dels atacs dels talibans, així com la importància del cost humà i material, que el tenia, a la vegada la Sr. Sánchez va dir que entenia que l'augment de la violència no feia canviar la naturalesa de la missió de la ONU, en virtut de la qual les tropes espanyoles estaven a l'Afganistan, missió que consistia en contribuir a la seguretat en tasques de recolzament a l'exèrcit i a la policia afganesa en missions adreçades a dotar de seguretat i estabilitat a la zona, perquè podessin realitzar-se tasques de reconstrucció del país, així com del legítim exercici del govern, vetllant perquè es podés desenvolupar l'actual procés electoral en curs. Per tot això, i malgrat que es pugui reconèixer aquest cos humà i material, així com l'increment de la violència, el seu grup municipal entenia que no podí votar a favor d'aquesta declaració política, perquè entenien que la naturalesa de la missió no s'havia modificat, refermant-se en la fermesa dels valors de la pau i de les polítiques no violentes.

En darrer terme la Sra. Emma Blanco va tornar a fer ús de la paraula, manifestant en primer lloc que, respecte de l'afirmació feta pel Sr. Miguel Ángel Ibáñez en la seva anterior intervenció, quan havia dit que les declaracions polítiques eren la major part de les vegades un brindis al sol, semblava que havíem entrat en una etapa en la qual una part de l'arc polític d'aquest plenari intentava presionar per eliminar l'exercici d'un dret que feia ara el grup d'ICV-EUiA, que havia fet anteriorment el grup socialista al parlar de l'estatut, el grup de CiU al parlar de l'IVA, que no era altra que complir l'article 66 del ROM, que regulava el dret dels grups a presentar declaracions polítiques, amb l'aggravant de que a més s'intentava vendre la idea de que no afectava a la nostra ciutat. Així les coses, la Sra. Blanco va dir que, pel contrari, el cost militar de l'Estat espanyol l'any 2009 seria de 18.610 milions d'euros, la qual cosa significava que cada espanyol i espanyola pagàvem 398,83 € i també evidentment, els gavanencs i les gavanenques, i per tant, aquesta qüestió ens afectava directament, la qual cosa comportava el nostre dret a parlar sobre això, aquí a casa nostra o al Congrés dels Diputats, i a banda també, pel fet de creure així mateix en el pacifisme. En aquest sentit, la Sra. Blanco va dir, demanant excuses per l'expressió, que la intervenció del Sr. Ibáñez havia estat demagògica, al parlar del burka, de la segregació brutal de les dones, etc., perquè en qualsevol cas, seguint el seu raonament, per exemple, l'Associació ASDA, que va venir a la nostra ciutat a explicar la tasca que les associacions de dones feministes afganeses estaven fent per tal de treballar per la situació de les dones a l'Afganistan, d'això no se'n podria parlar en aquest ple, perquè era un brindis al sol, i a més sense perjudici de que la violència no es treia amb violència, ja que sinó, fent també una mica de demagògia, atès que a l'Estat espanyol moren a l'any 88 ó 60 dones, segons l'any a causa de la violència masclista, va dir la Sr. Blanco, podríem demanar també a l'exèrcit dels EEUU que vingués al nostre país a perseguir a tots els homes que maltractaven les dones. Així les coses, la Sra. Blanco va recordar que per entrar en guerra, calia l'autorització del Congrés, i el Congrés el que havia aprovat havia estat una missió humanitària de pau, que era el que no s'estava complint a l'Afganistan, i a sobre, encara hi estàvem aportant més tropes, i per bé que la pau no era gratis, la pau a punta de canó tampoc s'aconseguia. En definitiva, la Sra. Blanco va dir que havíem de ser conscients de la situació que s'estava vivint a l'Afganistan, tanta a nivell internacional com

del propi país, establir quina seria l'estratègia a seguir, i deixar de mentir a la gent, a la vegada que no enviar més tropes, al menys al canviar el sentit de la missió inicial.

Esgotats els assumptes a discutir, el Sr. Alcalde-President dóna per acabada la sessió essent les dinou hores, quaranta-cinc minuts, de la qual cosa i del que s'hi ha dit, jo el Secretari en dono fe.

L'Alcalde

El Secretari

Joaquim Balsera García

Guillermo de Prada Bengoa